

Това не се понрави на тълпата. Доволно християни тѣ вече бѣхъ видѣли да умиратъ като овцѣ. Народътъ чувствуваше, че зрѣлището нѣма да бѣде интересно, ако тоя исполинъ не иска да се брани. Но слѣдъ една мипута всичко замлъкнѣ, защото никой не знаеше, какво очаква исполина и да ли той ще се откаже да се бори, когато се срѣщне съ смъртта. Зрѣлището не закѣснѣ. Чухъ се рѣзки звукове на мѣдни трѣби и прития звукове се отворихъ рѣшеткитѣ срѣщу подиума на цезаря и на арената, срѣдъ виковетѣ на звѣропазелитѣ, исконнѣ чудовищенъ германски бикъ, носящъ на главата си голо женско тѣло.

— Лигия! Лигия! — извика Виниций.

Той се хванѣ за коситѣ, сви се о двѣ, като чловѣкъ, който страда отъ силна болка, и съ прѣсипнѣлъ нечловѣчески гласъ захванѣ да повтаря:

— Вѣрвамъ, вѣрвамъ! . . . Христе! Чудо!

И той дори не усѣти, че въ тая минута Петроний му покри главата съ тогата. Стори му се, че смъртта или сртаданието е помрачило зрѣнието му. Той не гледаше и не виждаше. Обзе го чувство на нѣкаква страшна пустота. Въ главата му не останѣ ни една мисль, само устнитѣ му, като въ залисъ, шепнѣхъ:

— Вѣрвамъ! Вѣрвамъ! Вѣрвамъ! . . .

Амфитеатрътъ замлъкнѣ. Приближенитѣ на августа станѣхъ отъ мѣстата си, като единъ човѣкъ, а на арената се случи нѣщо извънредно. Покорниятъ и готовиятъ да умре смиренно лигиецъ, като видѣ своята царица на роговетѣ на дивото животно, скокнѣ, като опаренъ отъ огънь, и, като се наведе, спуснѣ се къмъ бѣсния звѣръ.

Отъ всички гърди се истрѣгнѣ викъ на изумление, слѣдъ което настѣпи глуха тишина. Лигиецътъ въ единъ мигъ хванѣ разярения бикъ за роговетѣ.

— Гледай! извика Петроний, като свали тогата отъ главата на Виниция.

Виниций станѣ, виднѣ своето блѣдно, като платно, лице и захванѣ да гледа на арената съ стѣклени, безсѣзнателни очи.

Всички прѣстанѣхъ да дишатъ. Въ амфитеатра можеше да се чуе, какъ прѣхвърчатъ мухитѣ. Народътъ не искаше да вѣрва на читѣ си. Отъ като съществуваше Римъ, подобно нѣщо не бѣ виждано.

Лигиецътъ държеше дивия звѣръ за роговетѣ. Краката му бѣхъ се заровили въ пѣськътъ, грѣбнакътъ му бѣше се извилъ, като испънатъ лѣкъ, главата му се бѣ загубила между рамената, мускулитѣ на рѣцѣтъ му бѣхъ се изопнѣли така,